கல்வெட்டு

ழ் 25 ★ சுக்கில ஆண்டு மாசித் திங்கள் ★ விலை ரூ 1-50

இராமலிங்க விலாசம் முகப்புத் தோற்றம்

காலாண்டு 0, பிப்ரவரித் திங்கள்

A17·7

TAMIL NADU STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
LIBRARY,
MADRAS-28.

உள்ளே......

பக்கம்

1 பல்லவர் காலப் பழங் கோயில் ... 1
—புலவர் தாமரைக்கண்ணன்

2 இராமலிங்க விலாசம்
இராமாயண ஓவியக் குறிப்புகள் ... 6
—இரா. ப. கருணானந்தன்

3 CHIEFTAINS OF MALADU ... 33
—Dr. K. V. Raman

4 SOME ASPECTS OF THE NATYA SASTRA TRADITION DURING COLA PERIOD ... 39
—V. Sivasamy

திரு. மா. சந்திரமூர்த்தி. எம்.ஏ.,

பல்லவர் காலப் பழங் கோயில்

புலவர் தாமரைக்கண்ணன், எம்.ஏ., எம்.எட்.
தமிழாசிரியர், அச்சிறுபாக்கம்.

விசித்திர சித்தனாகிய மகேந்திரவர்மன் கட்டிய குடைவரைக் கோயில்களுள் ஒன்று சீயமங்கலம் குகைக்கோயில். சீயமங்கலம் வடார்க்காடு மாவட்டம், வந்தவாசி வட்டத்தில் உள்ள தேசூருக்குத் தெற்கே சுமார் ஒன்றரை கிலோ மீட்டர் தூரத்திலுள்ளது.

கோயில் அமைப்பு

இங்குள்ள குகைக்கோயில் கலை அழகின் இருப்பிடமாகத் திகழ்கிறது. திருநிலையறை வாயிலின் இரு மருங்கிலும் வீரத்தின் சின்னமாக இரண்டு துவார பாலகர்கள் நிற்கின்றனர். உள்ளே திருத்தூணாண்டார் இலிங்க வடிவில் உள்ளார்.

முன்மண்டபத் தூண்களில் உள்ள இரண்டு போர் வீரர்கள் கேடயமும், வீரவாளும் தாங்கி நின்று, "எங்களை வெல்ல யாரால் முடியும்" என்று உலகிற்கே அறைகூவல் விடுகின்றனர். மண்டபத்தின் தூண்களும், சிங்கமும், தாமரைப்பூக்களும், ஆடல்வல்லானும் மகேந்திரவர்மனின் கலை உள்ளத்தைப் பறைசாற்றிக்கொண்டு இருக்கின்றன.

லலிதாங்குரன் மகேந்திரவர்மன்

மகேந்திரவர்மன் அமைத்து உள்ள குகைக்கோயில்களில் அவனுடைய சிறப்புப் பெயர்களைக் காணலாம். செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வல்லம் குடைவரைக் கோயிலிலும், வடார்க்காடு மாவட்டம் மகேந்திரவாடி திருமால் கோயிலிலும் "குணபரன்"

என்னும் இவன் பெயரைக் காணலாம். தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டத்தில் உள்ள "தளவானூர்" எனும் கிராமத்தில் உள்ள குடைவரைக்கோயில் "சத்துருமல்லேசுவரம்" என்ற இவன் பெயராலேயே அமைந்தது. காஞ்சிபுரத்திற்குத் தெற்கே சுமார் ஐந்து கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள பல்லவபுரத்திற்கு அருகில் இருக்கும் மாமண்டூர்க் குடைவரைக் கோயிலில் சத்துருமல்லன், கந்தர்வ சாஸ்திரன் (இசைநூல் வல்லான்), மத்தவிலாசன் முதலான இவனுடைய சிறப்புப் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றி லிருந்து மகேந்திரவர்மன், தான் அமைக்கும் குடைவரைக் கோயில் களில் தன் சிறப்புப் பெயர்களைப் பொறிப்பதில் விருப்பம் கொண்டிருந்தான் என்பதை அறியலாம்.

அந்த வகையில் "அவனிபாஜனன்" (அண்டங்களை ஆட்கொண் டவன்) என்னும் தன் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்றினைக் கொண்டு "அவனிபாஜன பல்லவேஸ்வரம்" என்று இக்கோயிலுக்குப் பெயரிட்டான். புண்ணியமாகிய இரத்தினங்களை வைக்கும் அருங் கலப் பெட்டி போல அவனிபாஜனபல்லவேச்வரம் என்னும் பெயரினை யுடைய இக்கோயிலை லலிதாங்குரன் என்னும் அரசன் அமைத் தான் என்று இங்குள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டு தெளிவாகக் கூறுகிறது. லலிதாங்குரன் என்பது மகேந்திரவர்மனுடைய சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்றாகும்.

இந்தக் கோயிலில் உள்ள பதினான்கு கல்வெட்டுக்களில் பழமை யானது மகேந்திரவர்மனுடைய கல்வெட்டே. அடுத்த கல்வெட்டு, விஜயநந்திவர்மன் காலத்தது. இவனுடைய மூன்றாவது ஆட்சி யாண்டில் (கி.பி. 850) ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்தில் உள்ள பெரும்பாலையூருக்கு அருகில் இருக்கும் திருப்பாலையூர் என்னும் ஊர்த் தலைவன் அடவி என்பவன், கங்கமன்னன் நேர்குட்டிபெருமாள் என்பவனிடம் தன் தாயார் நுங்கனி நங்கையார் நன்மைக்காக ஒரு மண்டபம் அமைக்குமாறு வேண்டினான். நுங்கனி நங்கையார் நன்மைக்காக இங்குள்ள முகமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது.

இக்கோயில் இறைவன் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் "அவனி பாஜன பல்லவேஸ்வரர்" என்றும், முதலாம் இராசராசன், அதிராசேந் திரன் ஆட்சி காலங்களில் "திருக்கற்றளி மாதேவர்" என்றும், விக்கிரமசோழன் காலம் முதல் "தூணாண்டார்" என்றும் அழைக்கப் பெற்றார்.

ஸ்ரீகன்னரதேவன் மகள் அக்கையதேவி என்பவள் கி.பி. 962-இல் இறைவனுக்குத் திருவமுது படைக்க நிலம் அளித்துள்ளாள்.

முதலாம் இராசராசனின் அண்ணன் ஆதித்த கரிகாலனின் நான் காம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 964) கோயிலுக்குத் தானம் அளிக்கப் பட்டுள்ளது. முதலாம் இராசராசனுடைய பத்தொன்பதாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 1004) சோழநாட்டுத் தென்கரைத் திருவழுந்தூர் நாட்டு நல்லூர் புதுக்குடி வெள்ளாளன் கடம்பர் வெண்காடன் கோயிலுக்குத் திருநுந்தாவிளக்கு இரண்டு வைக்க ஏற்பாடு செய்தான்.

பல்குன்றக்கோட்டத்துக் குன்றநாட்டு நெடுங்குன்றத்தில் இருந்த ஸ்ரீகங்கரையர் கங்கசூளாமணி என்னும் பெயருடைய மும்முடிச்சோழ செம்பியன் ஸ்ரீகங்கரையர், சீயமங்கலத்துத் திருக்கற்றளி மாதேவர்க்கு நாள்தோறும் திருவமுது படைத்துப் பூசை செய்ய நிலம் கொடுத் துள்ளார். இந்த நிலத்துக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 1075-இல் அதிராசேந்திரன் ஆட்சியின்போது, பல்குன்றக் கோட்டத்துத் தென்னாற்றூர் நாட்டில் இருந்த சீயமங்கலத்து ஊராரிடம் ஸ்ரீபாண்டிநாட்டு வேசாலிப்பாடி வடகரை கீழ்கூர் நாட்டுப்புல்லாணி வெள்ளாளன் காளிபூண்டி என்பவன் கோயிலில் திருவிளக்கு ஒன்று எரிக்க நிலம் அளித்துள்ளான். முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திலும் (கி.பி. 1070-1122), சீயமங்கலத் திலும், சீயமங்கலத்தைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலும் கோயிலுக்கு நிறைய நிலத்தானம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவிக்கிரம சோழனுடைய பதினோராவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1129) செங்கேணி நாலாயிரவன் அம்மையப்பனான இராசேந்திரச் சோழச் சம்புவராயன் என்பவன் திருத்தூணாண்டாரின் அர்த்தசாம பூசைக்காக நிலம் தந்தான்.

கைப்பிழை குற்றத்திற்குத் தண்டனைகள்

இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சியின்போது (கி.பி. 1136) சம்புபுரத்திலிருந்த பள்ளிச்செல்வன் என்பவன், அவ்வூரில் வாழ்ந்த பள்ளி வேணாட்டரையனைக் கைப்பிழையாலே கொன்றுவிட்டான். அக்குற்றத்திற்குத் தண்டனையாகப் பள்ளிச்செல்வன் தூணாண்டார் கோயிலிலே அரை நுந்தா விளக்கு வைக்க வேண்டுமென்று நாட்டாரும் (கிராமப் பெரியோரும்) சம்புவராயரும் தீர்ப்பளித்தனர். அதன்படிப் பள்ளிச்செல்வன் பசு பதினாறும், உருவம் பொறித்த விளக்கு ஒன்றும் வைத்தான்.

இரண்டாம் குலோத்துங்கனுடைய ஒன்பதாவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1142) பேராவூர் நட்டுவன் வாசல் விண்ணவரையன் எழுவன் என்பவன் வேட்டைக்குச் சென்ற இடத்தில் வயலூரில் வாழ்ந்த காடவன் மகனைத் தவறுதலாகக் கொன்றுவிட்டான். ஊர்நாட்டுப் பெருமக்கள் விண்ணவரையன் எழுவன், கோயிலில் தூணாண்டவர்க்கு அரைவிளக்கு வைக்கவேண்டும் என்று தண்டனை விதித்தனர்.

திருக்கைக் கொட்டித் திருமுன் ஓதுதல்

கி.பி. 1218-இல் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சியில் பாண்டி நாட்டு மேற்கால் நாட்டுப் பருவூர்க்கூற்றத்து நெற்குப்பையான திருமுதுகுன்றத்துக் காணியுடைய திருமேனிகளில் சிற்றாமூர் உடையார் தொண்டர் தியாகப் பெருமாள் பெண்ணாகிய பெருமாண் காங்கேயர்க்கு, விசுவாவசு ஆண்டு சித்திரை மாதம் முதல் தூணாண்டார் கோயில் திருவாசலில் நன்மை செய்யத் தானம் கொடுக்கப் பட்டது.

இக்கோயிலில் திருக்கைகொட்டிச் சுவாமியின் திருமுன் ஓதுவதற்காகப் பல்லவன் திருவீதியில் தென்சிறகில் கீழ் சித்திரமேழி மடத்தினைக் காணியாட்சியாகக் கொடுத்தார்கள். நாள் ஒன்றுக்குப் பதக்கு நெல்லும், ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பன்னிரண்டு

பணமும் பரிகாரத்தார் பெற்றுக்கொண்டு சூரிய சந்திரர் உள்ளவரை அத்தன்மம் நடைபெறச் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றது.

பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் எடுக்கப்பெற்ற இந்தக் குடைவரைக்கோயிலுக்கு, அடுத்து வந்த இராட்டிரகூட மன்னன் கன்னரதேவன் மகள், சோழ அரசர்கள் முதலானோர் தொடர்ந்து நன்கொடை கொடுத்துக் கோயிற் பணிகளைச் செய்து வந்துள்ளனர். ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றிய அத்திருக்கோயிலை நன்கு பாதுகாப்பது நமது கடமை ஆகும்.

இலிங்கோத்பவர் (அல்லது) மும்மூர்த்தி சிற்பம் கண்டுபிடிப்பு

தென்னார்க்காடு மாவட்டம் விழுப்புரத்தைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களில் பல பழமையான பல்லவர் காலச் சிற்பங்களை இத்துறை கண்டறிந்துள்ளது. அவைகளில் மிக அரிய சிற்பம் இலிங்கோத்பவர் அல்லது 'மும்மூர்த்தி' சிற்பமாகும். இச்சிற்பம் விழுப்புரத்திலிருந்து சுமார் ஐந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில், பம்பையாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள அபிராமேஸ்வரர் கோயிலின் வெளித் திருச்சுற்றில் காணப்படுகிறது.

ஒரே கல்லில் அமைந்த இச்சிற்பத்தில், இடப்புறம் பிரம்மனும், நடுவில் சிவலிங்கமும், வலப்புறம் திருமாலும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். மூன்று உருவங்களும் சம அளவில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரம்மன் ஒரு கரத்தில் சுவடி தாங்கி, மேலிரு கரங்களில் கமண்டலமும், அட்ச மாலையும் தாங்கியிருக்கிறார். திருமால், வழக்கப்படி மேலிரு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம் ஏந்தியுள்ளார். இச்சிற்பத்தினைப் பிற்கால இலிங்கோத்பவ மூர்த்தி உருவத்தின் முன்னோடியாக இருக்கலாம் என்று கருதலாம். ஆனால் இவ்வூருக்கு அருகில் உள்ள மண்டகப்பட்டு குடவரையில், மகேந்திரவர்மன் தான் பிரம்மன், ஈச்சுரன், திருமால் ஆகியோருக்குக் கோயில் எடுத்ததாகக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு உள்ளது. இந்த நிலையில், இச்சிற்பம் மண்டகப்பட்டுக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுவதுபோல 'மும்மூர்த்தி'களின் சிற்பமாக இருக்கலாம். இச்சிற்பத்தின் வடிவ அமைதியும் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று புலப்படுத்துகிறது.

இராமலிங்க விலாசம்

இராமாயண ஓவியக் குறிப்புகள்

இரா. ப. கருணானந்தன், எம்.ஏ.
காப்பாட்சியர்.

சேதுபதிகள் இராமாயணக் கதையோடு ஒரு வகையில் தொடர்புடையவர்கள். இராமன் வழிபட்ட ஈச்சுரர் இருக்கும் இராமேச்வரம் இவர்கள் ஆட்சிப் பகுதியில்தான் உள்ளது. சேதுபதி என்ற பெயரும் இவர்களை இராமாயண நிகழ்ச்சியோடு இணைக்கிறது. இராமன் சேதுவைக் கட்டி அதைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை இவர்களுக்கு வழங்கி சேதுபதி என்று முடிசூட்டி விட்டுச் சென்றான் என்பது செவிவழிச் செய்தி. இராம கதையோடு தொடர்புடைய இவர்கள் தம்முடைய நாளோலக்க மாளிகைக்கு இராமலிங்க விலாசம் என்று பெயர் சூட்டியுள்ளனர். சேதுபதிகள் இராம கதையைக் கேட்பதில் ஆர்வம் கொண்டு விளங்கினர். நாயக்க அரசர்களோடு தொடர்பு கொண்ட சேதுபதிகள் தெலுங்கையும் அறிந்திருந்தனர். இராமலிங்க விலாசம் ஓவியங்களை வரையச் செய்த முத்துவிசைய இரகுனாத சேதுபதி என்பவர் தெலுங்குப் புலவர் ஒருவரிடம் தெலுங்கு ராமாயணத்தைக் கேட்பது போல ஓவியம் ஒன்று இராமலிங்க விலாசத்தில் காணப்படுகிறது.

இராமாயணத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட முத்துவிசைய இரகுனாத சேதுபதி இராமலிங்க விலாசத்தின் கருவறையில் [இன்றைய பெயர் இராமர் பீடம்] இராமாயண ஓவியங்களை விளக்கங்களுடன் வரையச் செய்துள்ளார். ஒவ்வொரு ஓவியத்தைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள் ஓவியத்தின் மேல் பகுதி அல்லது கீழ்ப் பகுதியில் கருப்பு வண்ணம் தீட்டப் பெற்று அதன் மேல் வெள்ளை வண்ணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் காவி வண்ணத்திலும் எழுதப் பட்டுள்ளன. காவி வண்ண எழுத்துக்களை விட வெள்ளை வண்ண எழுத்துக்களைத் தெளிவாகப் படிக்கலாம்.

விளக்கக் குறிப்புகள் முற்றுப் புள்ளி முதலியன வைக்கப் பெறாமல் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. என்றாலும் இறுதி வாக்கியத்தின் முடிவில் சில அடையாளக் குறிகள் இடப்பட்டுள்ளன. இவை தற்போதைய அரைப் புள்ளியின் பயனைக் கருதி வைக்கப்பட்டவையாய் இருக்கலாம்.

இக்குறிப்புகளை ஒருவரே எழுதாமல் பலர் எழுதியுள்ளனர் என்பதை எழுத்துக்களின் வரிவடிவ அமைப்பைக் கொண்டும், சில சொற்களின் அமைப்பைக் கொண்டும் அறிய முடிகிறது. எடுத்துக் காட்டாக ஒரு ஓவியர் லச்சுமணர் என்றும், இன்னொரு ஓவியர் லட்சுமணர் என்றும், மற்றொரு ஓவியர் லட்சுமணப் பெருமாள் என்றும் எழுதியுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலான வடமொழிச் சொற்கள் வரும் இடங்களில் அவ்வோசைக்கு ஏற்ற தமிழ் வரிவடிவையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். [சான்று: ஆச்சிரமம், தானம், நமக்காரம், சுலோபம், பற்சி, சரசுவதி, ராச்சியம், சந்தோசம்]

இராமகதை தொடங்குகின்ற சில இடங்களில் தமிழ் விளக்கங் களுடன் அதற்கு ஏற்ற தெலுங்கு மொழி விளக்கங்களும் தெலுங்கு வரிவடிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 11-ஆம் ஓவியத்தில் குசலவர்க்கு வால்மீகர் இராம கதையைச் சொல்லித் தருகின்றார், அவர் சொல்லித் தரும் ஏட்டுச் சுவடியில் தெலுங்கு எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே வால்மீகர் சொல்லித் தரும் இராமாயணம் தெலுங்கு இராமாயணம் என்று கொண்டுள்ளனர். வரையப்பட்டிருக்கும் ஓவியங்களும் குறிப்புகளும் சில இடங்களில் வான்மீக இராமாயணத் தினின்றும், கம்ப இராமாயணத்தினின்றும் வேறுபடுவதால் இவ் வோவியங்கள் தெலுங்கு இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஓவியம் வரைவதற்கு முன்பே இந்த இந்த ஓவியங்களுக்கு விளக்கக் குறிப்புகள் எழுத வேண்டும் என்று திட்டம் தீட்டி எழுதி வைக்காமல், ஓவியம் வரையப்பட்ட பின்பு இப்படித்தான் ஓவிய விளக்கங்களை எழுதியிருக்க வேண்டும். ஓவியர்கள் இங்கு ஓவியத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தமையால் ஓவிய விளக்கங் களில் அதிக கவனம் செலுத்தத் தவறினர் எனலாம்.

பேச்சு வழக்கு நடை

ஓவியக் குறிப்புகள் பெரும்பாலும் பேச்சு மொழி நடையிலேயே உள்ளன. இன்றைய சிறுகதை, புதின எழுத்தாளர்கள் பேச்சு நடையில் எழுதுவதை இயல்பு என்று நினைப்பதைப் போல அவர்களும் நினைத்து இவ்வாறு எழுதியிருக்க வேண்டும். இராமாயண ஓவிய விளக்கங்களில் எழுத்துகள், சொற்கள், சொற்றொடர்கள் பேச்சு நடையைப் பின்பற்றி எத்தகைய மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளன என்பதைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியல்கள் காட்டும்.

1) 'த்', ச் என மாற்றம் பெறுதல்.
படித்து — படிச்சு 12*
பசித்து — பசிச்சு 22
ஒடித்தால் — ஒடிச்சால் 120

2) 'ற்', த் என மாற்றம் பெறுதல்.
குதிரையேற்றம் — குதிரையேத்தம் 72
யானையேற்றம் — யானையேத்தம் 73
நிறைவேற்றி — நிறைவேத்தி 101

3) 'உ', ஒ என மாற்றம் பெறுதல்.
உடன்படிக்கை — ஒடம்படிக்கை 20
உபசாரம் — ஒபசாரம் 22

4) 'ஒ', உ என மாற்றம் பெறுதல்
கொடுத்தது — குடுத்தது 12, 26, 40, 41, 42

5) 'இ', எ என மாற்றம் பெறுதல்
விளையாடல் — வெளையாடல் 60

6) 'உ' இ என மாற்றம் பெறுதல்.
அந்தப்படிக்கு — அந்தப்படிக்கி 9, 33
அரண்மனைக்கு — அரமனைக்கி 81, 113
புறப்பட்டது — பிறப்பட்டது 5, 7, 133, 148

7) 'அ' இ என மாறுதல்
அதன் பிறகு — அதின் பிரகு 100

---

* ஓவியங்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர் இட்ட எண்கள்.

இராமாயண ஓவியக் கதைச் சுருக்கம்

வான்மீகர் ஆசிரமத்தில் இருக்கிறார். அங்கு வந்த நாரதரிடம் புண்ணிய கதை ஒன்று கூறுக என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, வான்மீகருக்கு இராம காதையை நாரதர் கூறிச் சென்றார். நாரதர் சென்றவுடன் நீராடச் சென்ற வான்மீகர், பெண் பறவை தவிக்குமாறு ஆண் பறவையைக் கொன்ற வேடன் ஒருவனைச் சபித்தார். சபித்த தன் வாசகங்கள் ஒரு பாடல் போல் இருப்பதை அறிந்து, பரத்துவாசரிடத்திலே அப்பாடலைச் சொல்லி ஆச்சிரியப்பட்டார். பின்னர் ஒரு நாள் ஆசிரமத்திற்கு வந்த பிரம்ம தேவனிடத்திலே மேற்படி விவரங்களை வான்மீகர் கூற கலைமகள் அருள் உங்களுக்குக் கிட்டியுள்ளது. எனவே இராமன் கதையைக் காவியமாகப் பாடுக என்று கூறிச் சென்றார். வான்மீகர் தாம் இயற்றிய இராம காவியத்தைக் குசலவர் இருவர்க்கும் உபதேசம் செய்து, அக்காவியத்தை அவ்விருவர் மூலமாக இராமனுடைய அவையிலே அரங்கேற்றம் செய்கிறார்.[1]

அயோத்தியா பட்டணத்தை ஆண்டு வரும் தசரதர் தமக்குப் பிள்ளை இல்லையே என்று வருந்தினார். சுமந்திரன் என்னும் மந்திரி கலைக்கோட்டு முனிவருடைய வரலாற்றைக் கூறி அவரை யாகம் வளர்க்க அழைக்குமாறு கூறினான். ரோமபத ராசா நாட்டிலிருந்து வருகை புரிந்த கலைக்கோட்டு மாமுனிவர் புத்திரகாமேட்டி யாகம் வளர்க்கிறார். யாகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட பூதம் கொடுத்த பிண்டத்தை மூன்றாகப் பிரித்துக் கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை மூவர்க்கும் தசரதர் வழங்குகிறார். எஞ்சியவற்றையும் சுமித்திரை சாப்பிடுகிறாள். இதன் பலனாக இராமன், பரதன், இலக்குவன், சத்துருக்நன் என நான்கு மக்கள் பிறக்கின்றனர்.

நால்வரும் தளர் நடை பயின்று வளர்ந்து வசிட்டரிடம் கல்வி கற்று வரும் நாளிலே விசுவாமித்திரர் தசரதர் அவைக்கு வருகிறார். இராமனைத் தன்னோடு அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டு இராம இலக்குவரை விசுவாமித்திரர் அழைத்துச் சென்றார். மூவரும்

காமா ஆச்சிரமம், சரயு நதி முதலியன தாண்டி, யாக சாலை அடைகின்றனர். அங்கே தாடகை வதம் நடந்தவுடன் விசுவாமித்திரர் வேள்வியைத் தொடங்கினார். வேள்வியைக் காத்து நிற்கும் இராம இலக்குவர், அதனை அழிக்க வரும் தாடகையின் மக்கள் மாரீசன், சுபாகு ஆகியோரை விரட்டியடிக்கின்றனர். இவர்களுள் சுபாகு மாள்கிறான், மாரீசன் ஓடிப்போகிறான்.

யாகம் மிகச் சிறப்பாக நடந்து முடியவே, மூவரும் விசாலப் பட்டணம் தாண்டி மிதிலை நோக்கி வருகின்றனர். வழியில் அகலியை விமோசனம் நடைபெறுகிறது. மூவரையும் எதிர் கொண்டு அழைத்த மிதிலை அரசர் சனகர், சீதையை மடிமேல் வைத்துக் கொண்டு "ஒரு வில்லுயிருக்கிறது அதனை இராம இலக்குவர் ஒடித்தால் சீதையைத் திருமணம் செய்து கொடுப்பேன்" என்றார்.

நூறாயிரங்கோடி கின்னரர் வில்லை இரதத்தில் வைத்து எடுத்து வருகின்றனர். இராமன் அந்த யீசுர வில்லை எளிதாக முறிக்கிறான். "சீதையை ராமனுக்கு மணம் முடித்துத் தருவேன்" என்று சனகர் தேங்காய் தொட்டுக் கொடுக்கிறார். திருமணத்திற்காகத் தசரதன், குசத்துவசன், கேகைய அரசன் முதலியோர் மிதிலை வந்து சேர்கின்றனர். திருமணச் சடங்குகள் நடந்த பின்னர் இராம லக்குவர் பரத சத்துருக்நர் முறையே சீதை, ஊர்மிளை, மாண்டபத்தினி, சதகீர்த்தி முதலிய நால்வரையும் கைத்தலம் பற்றினர்.

இராமாயண ஓவிய வரைவுகள் பாலகாண்டத்தோடு நிறைவு பெறுகின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் பாலகாண்டத்திலும், புயலடிக்கும் பரசுராமப் படலம் வராமலேயே கடிமணப் படலத்துடன் இராமாயண ஓவியங்கள் நிறைவு பெறுகின்றன. இராமனுடைய வாழ்க்கையில் கடிமணப் படலத்திற்குப் பின்னால் வரும் படலங்கள் பெரும்பாலும் சோக மயமானவையே. சோக இழையோடும் அப் படலங்கள் காட்சிகளாய் இராமலிங்க விலாசத்தில் இருக்கக் கூடாது என்னும் நோக்கில் அவை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். வரைவதற்குப் போதிய இடம் இல்லாமையும் ஒரு காரணமாகலாம்.

STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY LIBRARY

இலக்கிய ஒப்பு நோக்கு

காவியங்களோடு குறிப்பாகக் கம்பராமாயணத்தோடு ஓவியங்கள் எவ்வளவு மாறுபடுகின்றன அல்லது இயைகின்றன என்பதை இப்பகுதி விளக்கும்.

1 சுமந்திரன் யோசனை

60,000 ஆண்டுகள் தசரதன் நாட்டை மாண்புற ஆள்கின்றான். ஆனாலும் தன் வாரிசாகப் பிள்ளை இல்லையே என்னும் வருத்தம் அவனுள் எழுகிறது. அப்போது குலக்குரு வசிட்டர் என்பவர் "கலைக் கோட்டு முனிவர் வந்து வேள்வி செய்தால் தனயர்கள் உண்டு" என்று மொழிகின்றார். இது கம்பர் தரும் இராமாயணம் [திருஅவதாரப் படலம் - பாந்தளின் - 212].[2] ஆனால் ஓவியம் இவ்யோசனையை அமைச்சர் சுமந்திரன் கூறுவதாகக் காட்டுகிறது. பிள்ளை இல்லையே என்று வருத்தப்பட்ட தசரதனிடம் அமைச்சர் சுமந்திரன் தான் சனத்குமாரரிடம் முன்பு கேட்ட கலைக்கோட்டு முனிவருடைய வரலாற்றைக் கூறி அம்முனிவர் வந்து புத்திர காமேட்டி யாகம் செய்தால் குழந்தை பிறக்கும் என்று யோசனை கூறுவதாக உள்ளது [ஓவிய எண்கள்: 16, 17, 28].

2 கலைக்கோட்டு முனிவரை அழைத்து வரல், பல்லக்கு உருவமாக மாறி எடுத்து வருதல்

உரோமபதன் நாட்டில் மழையின்றிப் பெருவறட்சி ஏற்பட்டது. ஒரு கலை (மான்) முகச் சிருங்க உயர் தவன் வந்தால் மழை பெய்யும் என்று உரோமபதன் அறிகிறான். அவரை அழைக்கச் சோதி நுதல்-கருநெடுங்கண் - துவர் இதழ்வாய்-மென் கொங்கையர் செல்கின்றனர். திருந்து இழையவர் வருக்கை, வாழை, பலா முதலிய இன்கனிகளை முனிவர்க்குக் கொடுத்துச் சில நாட்கள் அவரோடு தங்குகின்றனர். பின்னர் அம்மடந்தையர் தம் இடத்திற்கு முனிவரை வருதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டபடி அவர்களோடு முனிவர் ஏகினார் என்கிறார் கம்பர் [திருஅவதாரப் படலம்-இன்னை-225].

நம்முடைய ஓவியர்கள் உள்ளத்தில் இந்த இடத்தில் புதியதோர் கற்பனைச் சித்திரம் எழுகிறது. தமக்கு இன்கனிகள் முதலியன கொடுத்துப் பல நாட்கள் தன்னுடன் தங்கிய வேசியருடன் உரோமபதன் நாட்டுக்கு வர முனிவர் உடன்படுகின்றார். மழையைப் பெய்விக்கும் ஆற்றலுடைய முனிவர் பாதம் நோக நடந்து வர இயலுமா? வேசியரோ தம்முடன் பல்லக்கை எடுத்துச் செல்ல மறந்து விட்டிருந்தனர். எனவே வேசியர் இருவர் பல்லக்கு உருவமாகக் கால்களைப் பின்னிக் கொள்கின்றனர். அவ்விருவரின் கைகளைப் பல்லக்கின் பிடிகளாக மற்ற வேசியர் பிடித்துக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய பெண் பல்லக்கில் அமர்ந்து கொண்ட கலைக்கோட்டு முனிவர் கீழே விழாதிருக்கும் பொருட்டு பல்லக்கு உருவமாக இருக்கும் வேசி ஒருத்தியின் மார்பகத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறார் [ஓவிய எண் 23].

கலைக்கோட்டு முனிவரின் வரலாற்றை அறிந்த தசரதன் முனிவரைத் தம் நாட்டிற்கு அழைக்க உரோமபதன் நாட்டிற்குச் செல்கிறான். எதிர்கொண்டு வரவேற்ற உரோமபதன் தசரதனை முன்னம் அயோத்திக்கு அனுப்பி விட்டுப் பின்னர் முனிவரை அவர் மனைவி சாந்தையோடு தசரதன் நாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்கிறான் என்கிறார் கம்பர் [திரு அவதாரப் படலம்: 243, 244]. ஆனால், உரோமபதன் நாட்டுக்குச் சென்ற தசரதன் தன்னுடனேயே கலைக்கோட்டு முனிவரை அயோத்திக்கு அழைத்து வருவதாக ஓவியம் வரையப்பட்டுள்ளது [ஓவிய எண்: 33].

3 திருமால் தேவர்களின் செவிக்கு விருந்தாகச் சொன்னது

தசரதன் தனக்குப் பிள்ளையில்லை என்ற ஏக்கத்தைத் தெரிவித்தவுடன் முன்னொரு நாளில் திருமால் தேவர்களிடம் "அரக்கர்கள் கொடுமையை ஒழிக்க இராமாவதாரம் எடுப்பேன்" என்று கூறியிருந்ததை வசிட்டர் நினைவு கூர்வதாகக் கம்பர் அமைத்திருக்கிறார் [திரு அவதாரப் படலம் - மசரதம்-200]. ஆனால், இங்கு ஓவியத்தில் கலைக்கோட்டு முனிவரால் புத்திரகாமேட்டி யாகம் நடைபெறுகிற அதே சமயத்தில் சிவன், பிரமன், தெய்வேந்திரன்

முதலிய தேவர்கள் வைகுண்டத்திற்கு வந்து திருமாலை வணங்கி "பூலோகத்திலே ராட்சதர் உபத்திரம் மெத்த" வென்று கூறுகின்றனர். அப்போது திருமால் தேவர்களின் செவிக்கு விருந்தாக 'இராமாவதாரம் எடுக்கப்போகிறேன்' என்ற செய்தியைச் சொல்வதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது *[ஓவிய எண்: 36, 37].*

4 அக்கினி தோன்றிப் பிண்டம் கொடுத்தல்

புத்திரகாமேட்டி யாகம் 12 திங்கள் வரை நடைபெறுகிறது. யாகத்தின் இறுதியில் நெருப்பிலிருந்து சிவந்த கண்ணுடைய பூதம் ஒன்று தோன்றிப் பொன் தட்டினில் சுதையை ஒத்த பிண்டம் ஒன்றை வழங்கி விட்டு மறைகிறது [திரு அவதாரப் - படலம் - ஆயிடை 265]. ஆனால் வேள்வி நெருப்பில் அக்கனி தேவனே தோன்றிப் பிண்டம் கொடுத்துச் செல்வதாக ஓவியம் உள்ளது *[ஓவிய எண்: 39].*

5 விசுவாமித்திரர் வருகை

அவையில் இருக்கும் தசரதன் முன்பு திடுமென விசுவாமித்திரர் தோன்றுவதாக இலக்கியம் கூறுகிறது. இது மாமுனிவர் தம் பெருமைக்கு அழகல்ல என்று நினைத்த ஓவியர்கள், வருகை புரியும் விசுவாமித்திரர் முன்னே போய்க் காலில் விழுந்து வணங்கி, அரண்மனைக்கு முனிவரை தசரதர் அழைத்து வருவதாகப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர் [ஓவிய எண்: 79]. மேலும் கம்பருக்கு மாறுபாடாக தசரதன் இராமனை உடன் அனுப்ப மறுத்ததால் விசுவாமித்திரர் கோபித்துக் கொண்டு வெளியே செல்ல, வசிட்டர் அறிவுரைப்படி தசரதன் திரும்பவும் விசுவாமித்திரரிடம் சென்று காலில் விழுந்து வணங்கி மீண்டும் அரண்மனைக்கு அழைத்து வருவதாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது [ஓவிய எண்: 79 81]. இந்நிகழ்ச்சி விசுவாமித்திரருடைய குண நலத்தை ஒருபடி மேலே சென்று விளக்குவதாய் அமைந்துள்ளது. மேலும் விசுவாமித்திரர் கோபித்துக் கொண்டு அரண்மனையை விட்டு வெளியே சென்றதால் உயிரினும் இனிய இராமனை அவருடன் அனுப்பத் துணியாத தசரதனின் இராம ஈடுபாட்டைத் தெளிவாக்குகிறது.

6 அகலியை விமோசனம்

பிரச்சனைகளை மனித அபிமானத்தோடு அணுகிப் பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்னரே தீர்வு கண்டனர் என்பதற்கு மிகச் சிறந்த தோர் எடுத்துக் காட்டு அகலியை சாப விமோசனம். வந்திருப்பவன் இந்திரன் என்று அறிந்தும் இணங்கிய அகலிகையைக் கௌதமர் "நீ இங்கே நீண்ட காலம் காற்றே உணவாக ஏதொரு ஆகாரமுமின்றிச் சாம்பல் மேல் படுத்து யார் கண்ணுக்கும் தெரியாமல் மறைந்து வசிப்பாயாக; இராமன் இந்த ஆசிரமத்தில் கால் வைக்கும்போது உன் பாவம் நீங்கும்" எனக் கூறி இமயம் சென்றார். இலைகளிலும் கொடிகளிலும் மறைந்து யாருக்கும் தெரியாமல் பல்லாண்டு விரதம் காத்து வந்த அகலியை இராமன் வருகையால் பாவம் தீர்ந்தாள். கௌதமரும் அச்சமயம் அங்கே வந்து சேர்ந்தார் என்றார் மூலநூல் ஆசிரியர் வான்மீகர்.[3]

எனவே அகலியை கல்லானாள் என்பது வான்மீகரின் கருத்து அல்ல. அகலியை கல்லானாள் என்று பத்மபுராணத்தில் கூறப் பட்டுள்ள கதையை ஒட்டியே கம்பனும் கல்லாய்க் கிடந்தாள் என்றனர்.[4] சிந்தையாலும் பிற மாதரைத் தொடாத பண்புடைய பேராண்மையாளன் இராமனுடைய பாதம் சாப விமோசனத் திற்காக அகலியைக் கல்லில் பட வேண்டுமா என்று சிந்தித்த கம்பன் இராமனுடைய பாதத்தூசி பட்டவுடன் அகலியை உருப்பெற்றாள் என்று தமிழ்ப் பண்பாடாய்த் தெளிவித்தான். விசுவாமித்திரரோ அந்நேரம் பெருந்தகையே உன் கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன் கால் வண்ணம் இங்குக் கண்டேன் என்று மெய்மறந்து வியந்தார் [அகலியைப் படலம்-555, 557].

இவை இவ்வாறாக, இராமலிங்க விலாசத்து ஓவியர்கள் விமோசனத்தை எவ்வாறு வழங்கியுள்ளனர் என்று பார்ப்போம். கம்பரைப் பின்பற்றியே கல் ஒன்று வரையப்பட்டுள்ளது. மழை வண்ணத்து அண்ணலின் பாதம் அக்கல்லில் பட்டவுடன், கல் பெண் உருவாக மாறுகிறது. கரிய செம்மல், ஒரு பெண்ணின் மீதல்லவா நம் பாதம் பட்டு விட்டது என்று மயங்குகிறான். "அறியாமல் பாதத்தை வைத்து விட்டேன் அன்னையே" என்று சொல்லி

அகலிகையை இராமன் வணங்குகிறான். "அறிந்தும் அறியாதவர் போல் வாழ்வளித்த வள்ளலே உன்னை நானன்றோ வணங்குதல் வேண்டும்" என்றுஅகலி [அகிலி என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது] அண்ணலைத் திரும்ப வணங்குகின்றாள். 'அறியாமல் வச்சமென்று' இராமனைக் கும்பிட வைத்து நகைச் சுவையை இழையோட விட்டு இக்காட்சியை ஓவியர் அமைத்துள்ளனர் [ஓவிய எண்: 107, 108].

7 வில்லெடுத்து வருதலும், ஒடித்தலும்

இராம இலக்குவர் விசுவாமித்திரர் மூவரும் மிதிலை சென்றடைந்தனர். கன்னி மாடத்தில் இராமன் சீதையைக் காண்கின்றான். பாற்கடலில் பிரிந்த காதலர் இருவரும் ஒருவர் மாறி ஒருவர் நெஞ்சில் குடிபோகின்றனர். கற்புக்கு முன்னர் களவு என்னும் அக இலக்கண மரபைப் பின்பற்றிக் கம்பர் இவ்வாறு அமைத்தார். மூவரையும் உபசரித்து, இருவரும் தசரதன் மக்கள் என்றும், வில்லைக் காண வந்துள்ளனர் என்றும் அறிந்து மகிழ்கிறார் சனகர். இவர்கள் அந்த சிவ தனுசை ஒடித்தால் என் துன்பம் நீங்கி சீதையின் திருமணம் நடைபெறும் என்று கூறி - ஏவலரிடம் அவ்வில்லை எடுத்து வருமாறு சனகர் ஏவுகிறார். யானையை ஒத்த மேனியர், கல் எனத் திரண்ட தோளினர் அறுபதினாயிரவர் அவ்வில்லைத் தூக்கி வருகின்றனர். அவ்வில்லைக் கண்டவர்கள் மேருவை வளைத்துச் செய்ததோ, வான வில் தான் வில்லாகக் கீழே விழுந்து விட்டதோ என்று வியக்கின்றனர். சுமை ஆற்றாமையால் இடையிடையே வில்லைத் தண்டில் தாங்கிக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு வந்து சேர்ந்த அவ்வில்லை இராமன் சீதைக்குச் சூட்டும் மணமாலை என எளிதாக எடுத்தான். அடுத்து 'எடுத்தது கண்டார்; இற்றது கேட்டார்' என்று காவியம் படைத்துள்ளார் கம்பர். அதே சமயத்தில் சீதை, வில்லை முறித்தவன் என் நெஞ்சங் கவர்ந்த தோன்றல் அல்லனேல் இறப்பேன் எனத் துணிகின்றாள்[5] [கார்முகப் படலம் - கம்பர்].

ஓவியர்கள் இந்த அழகிய சித்திரத்தின் அடிப்படையை அடியோடு மாற்றியுள்ளனர். விசுவாமித்திரர் மூலமாக தசரதன் குமாரர் என அறிந்த சனகர் வில்லெடுத்து வர ஏவுகாரரை ஏவுகின்றார்.

சீதையைத் தன் மடிமேல் வைத்துக் கொண்டு என்னிடம் ''ஈசுரன் கொடுத்த ஒரு வில்லுயிருக்கிறது. அதை ராம லட்சுமணர் ஒடித்தால் சீதையைக் கட்டி தருவேன்'' என்று சொல்ல, இராம இலக்குவர்'' நல்லது ஒடிக்கிறோம்'' என்று கூறுகின்றனர் [ஓ. எ. 120]. இறக்கையுடைய நூறாயிரங்கோடி கின்னரர் அவ்வில்லைத் தேர் மீது வைத்துத் தள்ளிக் கொண்டும், இழுத்துக் கொண்டும் வருகின்றனர். சனகரின் மடிமீது சீதை இருக்க, இராமன் தேரிலிருந்து வில்லை எடுத்து முறிக்கிறான். 'சீதையை இராமனுக்குத் தருகிறேன் என்று சொல்லித் தேங்காய் தொட்டுக் கொடுத்தார்' சனகர். ஓவியர்கள் கன்னி மாடத்துக் கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கு ஒக்குதலையும் தவிர்த்து, வில்லை முறித்தவன் தன் நெஞ்சங் கவர்ந்த கள்வனோ அல்லனோ எனச் சீதையின் அலை பாயும் உள்ளத்தையும் தவிர்த்து, இராமன் வில்லை ஒடிக்கும் நிகழ்ச்சியைச் சீதைக்கு முன்பாகவே நடத்திக் காட்டி யிருக்கின்றனர் [ஓ. எண். 119 127].

8 இராம, இலக்குவ, பரத, சத்துருக்நர் திருமணங்கள்

காவியங்கள் இராமனுடைய திருமணத்தை மட்டுமே பெரிது படுத்திச் சிறப்பிக்கின்றன. இராமனைத் தவிர்த்த ஏனைய மூவரும் சனகர் தம்பி குசத்துவசன் பெண்களை இராமனுக்குத் திருமணம் நிகழ்ந்த பங்குனி உத்திரத்தன்றே திருமணம் செய்து கொண்டனர் என்பதை இரண்டே பாடல்களில் முடித்து விடுகிறார் கம்பர் [கடிமணப் படலம் 1344-45]. ஆனால் ஓவியர்கள் இராம, பரத, இலக்குவ, சத்துருக்நன் என நால்வரின் திருமணத்திற்கும் சம உரிமை வழங்கியுள்ளனர். 'இராமர், பரதர், லச்சுமணர், சத்துருக்நர் நால்வர்க்கும் மணக்கோலம் செய்யப்படுகிறது [146]'. சீதை, மாண்டபத்தினி, ஊர்மிளை, சதகீர்த்தி என நால்வரும் திருமணம் இனிது நடைபெறுவதற்காகப் பார்வதி அம்மனை வழிபடுகின்றனர் [ஓ. எ. 147]. பெண்கள் நால்வருக்கும் எண்ணெய் தேய்த்தல், நலுங்கு செய்தல், காப்புத் தரித்தல் போன்ற சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. இராமன் முதலிய நால்வரும் காப்புத் தரித்து யானை மேல் தனித் தனியாக ஊர்வலம் வருகின்றனர் [153-160]. (பரதன் தேர் செலுத்த இலக்குவ சத்துருக்நர் கவரி வீச, இராமன் மணமேடைக்குத் தேரில்

சென்றான் என்கிறார் கம்பர்) பிரமதேவனும் சகலவிதமான தேவர்களும் சத்திரிஷியளும் வந்திருக்க அக்கினி முன்பாக இராமன் சீதையைத் திருக்கலியாணம் செய்து கொள்கிறான். இதே போல் ஏனைய பரதர், இலக்குவர், சத்துருக்நர் திருமணங்களும் தனித்தனி ஓவியங்களில் காட்டப்பெற்று இராமாயணப் பாலகாண்ட ஓவியங்கள் முற்றுப்பெறுகின்றன.

சில செய்திகள்

தேவர்கள் இராமனுடன் பேசிச் செல்லுதல்

1 இராமன் தாடகையை வதம் செய்த போதும்; சுபாகு, மாரீசனிடமிருந்து வேள்வியைக் காத்த போதும்; இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வானத்தில் தோன்றி பூ மழை பொழிந்து வாழ்த்திச் சென்றதாகக் காவியம் கூறுகிறது. ஆனால் சிவன் முதலிய தேவர்கள் நேரில் வந்து கதைத் தலைவன் இராமனிடம் உரையாடிச் சென்றதாகக் காவியத்தில் [பாலகாண்டத்தில்] இல்லை. ஆனால் இராமலிங்க விலாசத்து ஓவியத்தில் தாடகை வதை முடிந்தவுடன் தேவர்கள் நேரில் தோன்றி இராமனுடன் உரையாடிச் செல்வதாகக் காணமுடிகிறது. இராமசுவாமியைத் தேவர்கள் வந்து கண்டு பேசிக் கொண்டு போந்து [95] என்று எழுதியதோடன்றி சிவன், பிரம்மா, இந்திரன் முதலியோர் இராமனுடன் உரையாடுவதாகவும் வரையப்பட்டுள்ளது.

2 பாகவத ஓவியம், இராமாயண ஓவியம் இரண்டிலும் தேவர்கள்கூடி ஆலோசனை செய்த பின்னர் அவதாரங்கள் நிகழ்வதாய் வரையப்பட்டுள்ளன.

3 நதியில் நீராடுவது போல் வரும் ஓவியங்களில் அலை அலையாகக் காட்டப்பட்டு அவற்றுக்கிடையில் மீன்கள், நண்டு முதலியன இருப்பது போல் காட்டப்பட்டுள்ளன.

4 சுவாகு கடலில் சென்று மாள்வதாகச் சொல்லப் பெறும் ஓவியத்துக்கு அருகில் கடல் காட்டப்பெற்று அதனுள் சுவாகு மூழ்குவது போல் வரையப்பட்டுள்ளது.

5 அம்பு பாய்ந்து தாடகை இறக்கும் காட்சியில் அவள் உடலிலிருந்து மற்றொரு உடல் கீழே சாய்வது போல் வரையப்பட்டுள்ளது.

குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள்

6 கதை நிகழ்ச்சிகளை விட குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகளுக்கு [பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவதைப் போல] இவ்வோவியங்களை வரைவித்த சேதுபதி பெரும்பான்மை இடங்களை ஒதுக்கியுள்ளார் எனலாம். பிள்ளையைத் தொட்டிலாட்டினது [56]; பிள்ளையளை காது குத்தி கொண்டை போட்டது [57]; நால்வருக்கு தாயார் வந்து மொலை குடுத்தது [58]; இராம லக்குவ பரத சத்துருக்ந நால்வரும் தவழ்ந்து விளையாடையிலே வெண்ணை குடுத்தது [60, 61]; இராமசுவாமிக்கு சங்கோட பால் வார்த்தது [62]; பரதரை அம்மாலை போட்டு முத்தங் குடுத்தது [63]; இலச்சுமணரையும் சத்துருக்நரையும் கைபிடிச்சு நடடப் பிச்சது [64]; கதையைக் கொஞ்சம் விரிவாகச் சொல்வதற்கு வசதியாக இக்குழந்தைப் பருவ ஓவியங்களைச் சுருக்கியிருந்திருக்கலாம். பாகவத ஓவியத்திலும் கண்ணனுடைய குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள் இதைப் போலவே எழுதப்பட்டுள்ளன.

7 இராமாயண, பாகவத ஓவியங்கள் இடப்புறம் தொடங்கி வலமாகச் சென்று முடிகின்றன. இது 'வலம் வருதல்' என்னும் கொள்கையைப் பின்பற்றியதாகலாம்.

8 ஓவியர்கள், ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு நிறத்தையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். இராமனுக்கும் பரதனுக்கும் பச்சை நிறம், விசுவாமித்திரருக்குக் கறுப்பு நிறம், கலைக்கோட்டு மகரிஷிக்கு மஞ்சள் நிறம் என்று சில சான்றுகள் கூறலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1 இராமன் முன்பு குசலவரி இராமாயணத்தை அரங்கேற்றம் செய்யும் ஓவியத்தை அடுத்து பாலகாண்டத்தின் முதற் காட்சி தொடங்குகிறது. எனவே குசலவர் கூற்றில் ஓவியங்கள் உள்ளன எனலாம்.

2 கம்பராமாயணப் பாடல் எண்கள் கு, அழகிரிசாமி அவர்கள் சக்தி காரியாலயம் மூலம் 1958-இல் பதிப்பித்த கம்பராமாயணம்-பாலகாண்டம் என்னும் நூலுக்கு உரியவை.

3 சக்கரவர்த்தித் திருமகன் - இராஜாஜி.

4 'காவ்ய இராமாயணம்' என்னும் நூற் கருத்து.

5 இரதத்தில் வந்த, இரும்புப் பெட்டிக்குள்ளிருந்த வில்லைத் திறந்து எடுத்து முறித்தான் என்பது வான்மீகம் - சக்கரவர்த்தித் திருமகன் - இராஜாஜி.

ஓவியக் குறிப்பு

மேற்குச் சுவர் இடப்புறம்

1 ஸ்ரீமதுராமாயணம் "பாலகாண்டம்" வால்மிகரு ஆச்சிரமத்துக்கு நாரதர் வந்தவுடநே பூசை பண்ணி புண்ணிய கதை சொல்லச் சொல்லி கேட்டதுக்கு ராமசுவாமி புண்ணிய புருஷநென்று ராமாயணம் சொன்னது

2 வால்மீகர் சந்தாநத்துக்குப் புரப்பட்டது

3 வேடன் வாணத்தைக் கொண்டு பட்சியை யைதவிடம்[1]

4 வால்மீகர் சந்தாநத்துக்குப் போர வழியில் வாணத்திநாலே அடிபட்டிருக்குர நிரவுஞ்ச பட்சியினுட சத்திரி கிலேசப்படுகுரது கண்டு வேடனைப் பார்த்து சபித்தது

5 வேடனை சபித்து ஒரு சுலோபமாச்சுது என்று பரத்துவாசரிடத்திலே சொல்லி ஆச்சிரியபட்டு தாநத்துக்கு பிரப்பட்டது

6 வால்மீகர் சரவி நதியிலே தானம் பண்ணிது

7 தாநம் பண்ணி ஆச்சிரமத்துக்கு பிரபட்டது

8 ஆச்சிரமத்திலிருந்து பரத்துவாசரிடத்திலே நாம சொன்ன சுலோபத்தை மரந்துவிடாதை என்று சொன்னது

9 வால்மீகர் ஆச்சரியப்பட்டு யிருக்கையிலே பிரமதேவன் வந்தார் பிரமதேவனைப் பார்த்து நமக்கரித்து முன் நாரதரை கண்டு ஒரு கதை சொல்ல சொன்னேன் அவர் ராமகதை சொல்லச் சொல்லி உபதேசம் பண்ணினார் அப்பால் ஒரு பற்சிக்காக[2] வேடனை சபித்தேன் அது ஒரு சுலோபமாச்சுது பிரமதேவன் அந்தப்புடிக்கு சரசுவதி கிடாச்சித்து ராமகதை சொல்லச் சொல்லி வரங்குடுத்து ராமசுவாமி பூறுவகோத்திரமுஞ் சொன்னார்

10 பிரமதேவன் சொன்னபடிக்கு வால்மீகர் ராம கதை சொன்னது

11 ராம கதையை வால்மிகர் குசலவாள் ரண்டு பேருக்கும் உபதேசம் பண்ணினது[3]

12 வால்மிகர் குசலவருக்குத் தான் படிச்சுக் குடுத்த ராமாயணம் சத்திரிஷயளுக்கு ஞானம் பண்ணி விச்சது அதின்பேரிலே கதை கேட்டு சந்தோஷபட்டு கண்ட கோடாலி கபீன முதலானது குடுத்து வெகுமானம்

13 அயோத்தியா பட்டண(த்)திலே ராமசுவாமி சமுகத்தில் வால்மீகர் குசலவாளை அளைச்சு வந்து ராமாயண கதையை ஞானம் பண்ணி விச்சது அதின்பேரிலே சுவாமி வெகுமானம் பண்ணினது

14 அயோத்தியா பட்டணத்தில் தசரதமகாராசாவும் சுமந்திர பிறதாணியளுடனே ராச்சிய பாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தது

15 [தசரதர் தமக்குப் பிள்ளை இல்லை என்று மந்திரி முதலானோரிடம் கூறும் ஓவியம்]

16 தசரத மகாராசாவை பாத்து சுமந்திரன் என்கிற மந்திரி தான் சனக்குமாரர்கள் கிட்ட பூறுவத்திலே கேட்ட கதை சொன்னது

17 சனகாதியள் சுமந்திரரைப் பாத்து திசரதனுக்குப் புத்திரனுண்டாகிறதுக்கு இனிமேல் நடக்கிற கதை சொன்னது

18 ரோமபாத ராச(ா) த(ன்)னுடைய ராச்சியக்குச் சரமந் தீர மளை (மழை) வரிஷிக்கிறதுக்கு கலைக்கோட்டு மகரிஷியைக் கூட்டி வர ஆலோசினை பிறதானியளுடனே சொல்லுகிறது

19 ரோமபாத ராசா கலைக்கோட்டு மகாரிஷியைக் கூ(ட்டி)வர வேசியஸ்ரீயளுக்கு வெகுமானம் பண்ணுகிறது

20 ரோமபாதா ராசா அனுப்பிவிச்ச வேசியர் ஸ்ரீயைள் கலைக் கோட்டு மகாரிஷி ஆசிறமத்துக்குப்போய் ஒடம்படிக்கை பண்(ணி) கூப்பிடுகிறது.

21 கலைக்கோட்டு மகரி(ஷி) வேசிய(ா) ஸ்ரீயளை தன்னுடைய ஆசிறமதிலளைச்சுப்(போய்) உபசாரம் பண்ணுகிறது

22 கலைக்கோட்டு மகாரிஷிக்கு வேசியஸ்ரீயள் கொண்டுவந்த பதாற்த்தம் பலகார முதலானது குடுத்து ஒபசாரம் பண்ணினது அது வாங்கி பச்சிச்சது

LIBRARY,
Acc. No.
Date
MADRAS

23 அங்க தேசப்ப(ட்)டணத்துக்கு கலைக்கோட்டு மகாரிசியை வரச் சொல்லி வேண்டிய உபசாரங்களெல்லாம் பண்ண அப்போது கலைக்கோட்டு மகாரிசி நீங்கள் சொன்னபடி கேள்க்குறோ மென்று சொல்ல வேஷ்த்திஸ்ரீயள் பல்லக்கு ரூபமாக[4] எடுத்துக் கொண்டு பட்டணத்துக்கு வருகிறது.

24 பட்டணத்துக்கு வருகிறபோது...... ரோமபதனென்ங்குற ராசா எதுகொண்டு வந்து சந்தித்து ப(ண)ட்டணத்துக்கு வருகிறது.

25 ரோமபாத ராசா தன்னுடைய அங்க தேசப்பட்டணத்துக்கு கலைக்கோட்டு மகாரிஷியைப் பாத்து தேவரீர் அடியேனுட தேசத்துக்கு எழுந்தருளினதின் பேரிலே சரமந்திர மளை வரிச்சுதேயென்று மிகுதியுஞ் சந்தோஷப்பட்டு தன் மகள் சாந்தையைத் தேவரீர் விவாகம் பண்ண வேணுமென்று ராசா சொல்லுகிறது.

வடக்குச்சுவர்

26 ரோமபதன் தன் மகள் சாந்தையை கலைக்கோட்டு மகாரிஷிக்குக் கலியாணம் பண்ணிக் குடுத்தது.

27 [கலைக்கோட்டு மகரிஷியும் மனைவி சாந்தையும் தனித்து இருக்கும் ஓவியம்]

28 தசரத மகாராசா அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தில் புத்திர காமேட்டியாகம் பண்ணகிறதுக்கு கலைக்கோட்டு மகாரிஷியைக் கூட்டி வர சுமந்திர உடன் ஆலோசனை பண்ணுகிறது

29 தசரத மகாராசாவும் சுமந்திரருமாக சரவி நதி தாண்டி...... ... பிறப்பட்டது

30 தசரத மகாராசாவும் சுமந்திர பிறதானியும் சதி(ர)ங்க சேனை யளுடனே கூட கலைக்கோட்டு மகாரிஷியண்டைக்கு ரோமபாத ராசா பட்டணத்துக்குப் போறது

31 ரோமபதராசா எதுகொண்டு வந்து தசரத மகாராசாவைச் சந்திச்சது

32 சந்திச்சு கலைக்கோட்டு மகாரிசியை கூட்டி அனுப்பச் சொல்லி ஆலோசினை பண்ணினது

33 அந்தப் படிக்கி ஆலோசனை பண்ணி கலைக்கோட்டு மகரிசியை அளைத்துக் கொண்டு அயோத்திக்கு வருகிறது

34 தசரத மகாராசாவும் பட்டஸ்ரீயளும் (பட்டத்தரியளும்) வசிட்டாசாரியர் கலைக்கோட்டு மகாரிசி சத்திரியஷிளுடனே கூடியிருந்து அசுவமேதயாகம் செய்கிறது

35 தசரத மகாராசா அசுவமேதயாகஞ் செய்யுகிறபோது யாகம் நிறைவேறப் பிர(ா)மண போசனம் செய்ய அவசாட(?)[5]

36 அசுவமேதயாக முடிந்ததின் பேரிலே தசரத மகாராசாவும் பட்டத்திறியளும் சத்திரிசியளும் கூடியிருந்து கலைக்கோட்டு மகாரிசி புத்திரகாமேட்டியாகம் வளக்கிறது

37 சிவனும் பிரமதேவனும் தெய்வேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் வைகுண்டத்திலே விஷ்டுணுவினிடத்திலே வந்து னமக்காரம் பண்ணி பூலோகத்திலே ராட்சதர் வுபத்திரம் மெத்தவென்று சொல்ல அப்போது விஷ்டுணு விருந்து சொன்னது நாம் தசரதரிடமாய் ராமா அவதாரமாய் பிறந்து ராட்சத சங்காரம் பண்ணுகிறோம் நீங்களும் வானரங்களாய் பிறவுங்களென்று ஆலோசினை பண்ணி முடித்தது

38 அந்தப்படிக்கு நாமும் தசரத மகாராசவினுட கெற்ப்பத்திலே பிறக்கப்போறோமென்று விசுவரூபங் காண்பிச்சு கெருட வாகனத்தின் பேரிலேறி மாயமானார் அதின் பிறகு தேவர்களும் வானரங்களாய்ப் பிறக்கப் போவோமென்று ஆலோசினை பண்ணிக்கொண்டு போனது

39 கலைக்கோட்டு மகாரிசியும் சத்திரிசியளுங் கூடி புத்திரகாமேட்டி யாகம் வளக்கிறபோது அக்கினிதேவன் பொற தளின கயிலே(?) பிண்டம் கொண்டு வருகிரபோது தசரதனும் பட்டத்தியளும் நமக்காரம் பண்ணி பிண்டம் வாங்கினது

40 கவசலா தேவிக்கு தசரத மகாராசா பிண்டங் குடுத்தது

41 கைய்கைக்கு தசரதர் பிண்டங் குடுத்தது

42 சுமத்திரைக்கு தசரதர் பிண்டங் குடுத்தது

43 சுமித்திரைக்கு..................குடுத்தது

44 கவுசலை கைய்கை சுமித்திரை மூணுபேரும் பிண்டஞ் சாப்பிட்டது

45 கமுசல்லியா பிள்ளைப் பெறுகிறது

46 கைய்கை மெய்நொந்து படுகிறது

47 இந்த செய்தி தசரதரிடம் சொல்ல தாதிமார் போனது

48 சுமித்திரை பிறசூதயானது

49 சுமித்திரா தேவிக்கு லட்சுமண பெருமாளும் சத்துருக்கனும் பிறந்தார்

50 கைய்கைக்கு பரதன் பிறந்தான்

51 கமுசல்லியக்கு ராமசுவாமி பிறந்தார்

52 பிள்ளையள் பிறந்த செய்தியை திசர(தர்)கிட்ட தாதி சொல்லப் போறது

53 பிள்ளை பிறந்த செய்தியை தாதிமார்வந்து தசரதனிடம் சொன்னது

54 பிள்ளை பிறந்த செய்தி கேட்டு சத்திரிசியளுடனே கூட வந்து சரவி னதியில் தீத்தமாடினது

55 தசரத மகாராசாபிள்ளை பிறந்த சந்தோசத்திலே......தானம் பண்ணிநது

கிழக்குச்சுவர்

56 பிள்ளையளைத் தொட்டிலாட்டினது

57 தசரத மகாராசா பிள்ளையளை காது குத்தி கொண்டை போட்டது

58 ——

59 ராமருக்கும் பரதருக்கும் லச்சுமணருக்கும் சத்துருக்நுக்கும் தாயாற்வந்தி மொலை குடுத்தது

60 ராமசுவாமியும் பரதரும் தவந்து வெளையாடையிலே தாயாற் வந்து வெண்ணை குடுத்தது

61 லச்சுமணரையும் சத்துருக்கனரையும் தவந்து விளையாடையிலே வெண்ணை குடுத்து எடுத்துக்கொண்டது

62 ராமசுவாமிக்கு சங்கோட பால் வாத்தது

63 பரதரை அம்மாலை போட்டு முத்தங் குடுத்தது

64 லச்சுமணரையும் சத்துருக்கநரையும் கைபிடிச்சு நடப்பிச்சது

65 வசிட்டர் ராமலச்சுமண பரத சத்துருக்கனரை படிப்பிச்சது

66 ராமசுவாமி மல்லகசெட்டி செலம்பம் படிச்சது

67 ராமசுவாமி கபம் கட்டிநது

68 ராமசுவாமி கைச் செலம்பம் பண்ணிநது

69 ராமசுவாமி பணிக்கச் செலம்பம் படிச்சது

70 ராமசுவாமி பட்டா வீசிநது[6]

71 ராமசுவாமியும் லட்சுமணப் பெருமாளும் பரதரும் சத்துருக்களும் வில்வித்தை படிச்சது

72 ராமசுவாமியும் லட்சுமணப் பெருமாளும் பரதரும் சத்துருக்களும் குதிரையேத்தம் படிச்சது

73 ராமசுவாமியும் லட்சுமணப் பெருமாளும் பரதரும் சத்துருக்களும் யானையேத்தம் படிச்சது

74 ராம லட்சுமணரு பரதர் சத்துருக்கள் ரதமேற்றம் படிச்சது

75 விசுவாமுத்திரருக்கு.........சேதியளைச் சொன்னது

76 தெசரத மகாராசா தங்கள் குருக்கள் வசிட்ட மாமுநியோடே பிள்ளையளுக்குக் கலியாணம் பண்ண ஆலோசனை பண்ணிநது

வாசலுக்கு மேலே

77 விசுவாமித்திரை தசரதர் வந்து சாட்டாங்கம் பண்ணி அரமனைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்

78 விசுவாமித்திரரை அரமனையிலே கூட்டி வன்து வச்சு வந்த காரணமேதென்று.. ...... விசுவாமித்திரர் சொன்னது ராட்சதரு ....யாகம் முடியவில்லை ராமலட்சுமணர் ரெண்டு பேரையும் கூட்டி அனுப்ப வேணுமென்று சொல்ல அந்த ரெண்டு பேரையும் அனுப்பக் கூடாதென்று சொன்னது

79 தசரதன் சொன்ன செய்தி கேட்டு விசுவாமித்திரர் கோவிச்சுக் கொண்டு போனது

80 வசிட்டர் சொன்ன செய்தி கேட்டு மறுபடிவந்து விசவாமித்திரரை தெண்டனிட்டு கூட்டிப்போனது

81 விசுவாமித்திரரை அரமனைக்கி கூட்டிப்போனது

வாசலுக்கு இடப்புறம்

82 தசரத மகாராசா சுவாமியையும் லட்சுமணரையும் விசுவாமித்திர பிறகே கூட்டியனுப்பினது

83 விசுவாமித்திர(ர்) சுவாமியை கூட்டிப்போறது

84 விசுவாமித்திர(ர்) சுவாமிக்கு லட்சமணருக்கு மந்திர உபதேசம் பண்ணினது

85 ...... போகையிலே இந்தவனம்......... யெதேவை கௌக்காமா ஆச்சிரமமென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னது

86 காமா ஆச்சிரமத்திலே ரிசியளுடனே கூடி இருந்தது

87 சரவிநதிதீரத்திலே சுவாமியையும் லட்சுமணரையும் சபநம் (படுக்க) பண்ணச் சொல்லி விசுவாமித்திர(ர்) கதை சொல்லிக் கொண்டிருந்தது

88 விடிந்ததின் பேரிலே சுவாமியும் லட்சுமணர் விசுவாமித்திரரும் தானம் பண்ணினது

89 சந்தி பண்ணிக் கொண்டது

90 சிவம் பண்ணிக் கொண்டது

91 சுவாமி விசுவாமித்திரரை பாத்து இந்த வனம் மேதென......... பரமனாச்சிரமமென்று சொன்னது

92 இந்த வனத்திலே தாடகை யென்று ஒரு ராட்சதை உண்று உங்களுட வில்லினுட தொனி காண்பிக்கச் சொல்லி சொல்ல அந்தப்படி காண்பித்து அப்போது தாடகை வந்து அட்டகாசம் பண்ணினாள் விசுவாமித்திர.. சுவாமியை...சொன்னது

93 [தாடகையை சம்ஹா]ரம் பண்ணிநது

94 பரம அத்திர உபதேசம் பண்ணிநது

95 ராமசுவாமியை தேவர்கள் வந்து கண்டு பேசிக் கொண்டு போநது

96 விசுவாமித்திரர் தேவா அத்திரங்கள் உபதேசம் பண்ணினது

97 ராமசுவாமியோடே தேவர்கள் வந்து கண்டு பேசிக் கொண்டு போனது [இக்காட்சி இருமுறை வருகிறது]

98 விசுவாமித்திரர் ராமலட்சுமணரை தம்முட ஆச்சிரமத்திலே கூட்டிவந்து வச்சது

99 விசுவாமித்திரர் ராமலச்சுமணரை ராட்ச(த)ர் வராதபடி (கா)த்திருக்கச் சொல்லி யாகம் வளத்தது

100 யாகம் வளக்கிரபோது மாரி சுபாகு ரெண்டு பே(ரு)ம் யாகத்தை அளிக்க வருகிற போது ராம லச்சுமணர் எதுத்து சுபாகு என்கிரவன் சமுத்திரத்திலே விள எய்தார் மாரீசன்...போனான் அதின் பிரகு யாகம் னிறவேறப் பண்ணினது

101 ராம லச்சுமணரை யாகம் னிறவேத்தி வச்சியளே என்று ரிசியள் தோத்திரம் பண்ணினது

102 மிதிலைப் பட்டணத்திலே [சனக மகா] ராசா யாகம் வளக்கிறானென்று ராம லச்சுமணரை மிதிலைக்கு கூட்டிப்போறபோடது ......னாங்கள் திரும்பி வருகிறோமென்று......

103 [விசுவாமித்திரர் ஆற்றில் குளித்தல் ஓவியம்]

104 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும் விசாலபட்டணம் வர... ராசா யெதுத்து வந்து கும்பிட்டது

105 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரருக்கும் விசாலபட்டணத்து... ராசா பூசை பண்ணி அனுப்பினது

106 ராமலட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும் விசாலபட்டணம் கடந்து வந்தது

107 ராம (லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும்) வர்றபோது ராமசுவாமி பாதம்பட்டு அகிலி விமோசனமானது...சுவாமி பாதத்தை அறியாமல் வச்சமென்று கும்பிட்டது[7]

108 ராம லட்சுமணரை அகிலி கும்பிட்டு தங்கள் ஆச்சிறமத்துக்கு அகிலியும் கௌதமரும் கூட்டிப் போனது

தெற்குச் சுவர்

109 ராம லட்சுமணரையும் கௌதமர் பூசை பண்ணி அனுப்பினது

110 ராம லெட்சுமணர் விசுவாமித்திரரி(டம்) இதென்ன பட்டணம் என்று கேட்டது

111 விசுவாமித்திரர் சனகருடைய மிதிலைப் பட்டணமென்று சொன்னது

112 சனக மகாராசா ஓமம் வளக்கிறபோது வாசகப் பாரா[7*] வந்து விசுவாமித்திரரும் ராம லட்சுமணரும் வந்திருக்கிரார் களென்று ராசாகிட்ட சொன்னது

113 ராம லட்சுமணரையும் விசுவாமித்திர ரி(ஷி)களும் வர்ரபோது சனகமகாராசா யெதுத்து வந்து பூசை பண்ணி அரமனைக்கி கூட்டிப் போனது

114 ராம லட்சுமணரை (யாரென்று) சனக மகாராசா விசுவாமித்திரரை கேட்டார் தசரதர் குமாரரென்று சொன்னது

115 —— ... ...[7**]

116 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்தரரும் விடுதிக்கு வந்தது

117 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும் விடுதியில் (இருந்தது)

118 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்தரரும் சனகமகாராசா (கிட்ட) போறது

119 சனக மகாராசா வேவுகாரரை அழைச்க வில்லெடுத்து வரச் சொன்னது

120 சனக மகாராசா சீதை அம்மனை மடிமேல் வைத்துக் கொண்டு விசுவாமித்திரர் கிட்ட ஒரு வில்லு யிருக்கிறது அதை ராம லட்சுமண ரொடிச்சால் பிள்ளையைக் கட்டித்தர்றோமென்று சொன்னார் ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும் நல்லது ஒடிக்கிறோமென்று சொன்னது

121 நூறாயிரங்கோடி கிங்கிலியர் வில்லை யெடுத்து வர்றது[8] யிந்த வில்லு யீசுரன் சனகமகாராசாவிடம் குடுத்தது

122 [தேரிலிருந்து வில்லை ராமன் எடுக்கும் ஓவியம்]

123 சனக மகாராசா சீதாங்குனி அம்மனை மடிமேல் வைச்சுக் கொண்டு......... சுவாமி வில்லு முறிச்சது

124 ராம லட்சுமணரையும் விசுவாமித்திரரையும் சனகமகாராசா வெகு சந்தோஷமாச்சுதென்று விடுதிக்கு அனுப்பினது

125 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும் விடுதிப்போறது

126 ராம லட்சுமணரும் விசுவாமித்திரரும் விடுதியிலே யிருக்கிற போது ராசா அளைக்கிறாரென்று வேவுகார் அளைச்சுப்போறது நடந்து வர்றது

127 ராம லட்சுமணரையு(ம்) விசுவாமித்திரரையும் சனக மகாராசா அழச்சு பிள்ளையைத் தருகிறோமென்று தேங்காய் தொட்டு குடுத்து உங்கள் தாய் தகப்பனை [வரச் சொல்லுங்களென்று சொன்னது?]

128 ......விசுவாமித்திரரும் சனக மகாராசா மந்திரியை [அழைத்து?] சுவாமிக்கு கலியாணமென்று (பத்தி?) ரியை அனுப்பினது

129 [சனகருடைய மந்திரி தசரதரை கலியாணத்துக்கு அழைக்கச் செல்லும் ஓவியம்]

130-131 [சனகருடைய மந்திரி தசரதரைக் கண்டு இராமன் வில்லொடித்த செய்தியைக் கூறும் ஓவியங்கள்]

132 தசரத மகாராசா வ(சி)ஷ்டரை அளைச்சுக் கலியாணத்து...... முன்னதாகப் போகச் சொல்லி அனுப்பினது

133 வ(சி)ஷ்ட்டரும் திசரத மகா(ராச)ாவுட மூணுபல்(லக்கி)ல் கலியாணத்துக்கு பிறப்பட்டுப்போறது[9]

134 [தசரத மகாராசா மிதிலைப் பட்டணம் நோக்கி வரும் ஓவியம்]

வாசலுக்கு இடப்புறம் உள்ள தெற்குச் சுவர்

[மேலே 'மிதுலைபட்டணம்' என எழுதப்பட்டுள்ளது]

135 தசரத மகாராசாவும் சனக (மன்ன)ரும் சந்திச்சு பேசிக்கொண்டு பாளையம் இறக்கச் சொல்லி அனுப்பிவிச்சது

136 சனக மகாராசாவை அனுப்பிவிச்சுக் கொண்டு கூடாரமடிக்கச் சொல்லி பிறப்பட்டுப்போனது

137 சமுசலி (கோசலை) கைய்கை சுமுத்திரையை ராமர் லச்சுமணர் நமக்காரம் பண்ணினது கூடாரத்திலே

138 தசரத மகாராசாவிநிடத்திலே விசுவாமித்திரர் வந்து யாகம் நிறைவேறிச்சு என்று [சொல்லி] சுவாமியையும் லட்சுமணரையும்......பண்ணிவிச்சது

139 சனக மகாராசா தம்முட மந்திரியை அளைத்து கலியாணத்துக்கு தம்முட தம்பி ருச்சத்துசனை[10] அளைத்துவரச் சொல்லி அனுப்பினது

140 குசத்தானும் மந்திரியும் மிதலைக்குப் புறப்பட்டு வருகிறது

141 சனக மகாராசாவும் குச்த்தானை சந்திச்சது

142 சந்திச்சு பேசிக் கொண்டது

143 க்லியாணத்துக்கு முகிள்த்தம் பண்ணி பரிசமிட்டது

144 ராமர் பரதர் லட்சுமணர் சத்துருக்கருக்கு வீராட்டி ஓமம் வளத்து கிரீடம் தரித்தது

145 ராம லச்சுமணர் பரத சத்துருக்கரும் பெண்தா, ...காசி யாத்திரை போறபோது சனக மகாராசா... அவருட தம்பி குசத்துசனும் அவர்களுட பெண்களுட வந்து பெண் தருகிறோமென்று கூட்டி வந்தது

146 ராமர் பரதர் லச்சுமணர் சத்துருக்கருக்கு மணக்கோலஞ் செய்தது

147 சீதாங்கனியும் மாண்டபத்தினியும் ஊர்முளையும் சுதகீத்தயும் (நாலு?) பேரும் வந்து கலியாணம் முகிக்கிறதுக்கு பார்பதி அம்மனை (வழிபடுகிறது?)[11]

மேற்குச் சுவர் வலப்புறம்

148 கலியாணத்துக்கு கேகைய ராசா பிறப்பட்டது

149 மிதிலைக்கு வந்து தசரதருடனே சந்திச்சுப் பேசிக்கொண்டது

150 பெண்க்கு [சீதை, ஊர்மிளை, மாண்டபத்தினி, சதகீர்த்தி முதலிய] எண்ணை தேக்கிறது

151 பெண்க்கு நலுங்கு செய்யுகிறது

152 சீதை முதலாகிய நாலு பெண்களுக்கும் காப்புத் தரிக்கிறது

153 சத்துருக்கருக்கு காப்புத் தரிக்கிறது

154 பரதருக்கு காப்புத் தரிக்கிறது

155 லட்சுமணருக்கு காப்புத் தரிக்கிறது

156 ராமசுவாமிக்கு காப்புத் தரிக்கிறது

157 லட்சுமணப் பெருமாள் ஊருவலம் வருகிறது [யானைமேல்]

158 ராமசுவாமி ஊருவலம் வருகிறது

159 (சத்துருக்கர்) ஊருவலம் வருகிறது

160 பரதர் ஊருவலம் வருகிறது

161 ராமசுவாமிக்கு பிரமதேவனும் சகலமான தேவர்களும் சத்திரியளும் வந்து எக்கியம் வளத்து சீதாங்கனி அம்மனை திருக்கலியாணம் பண்ணினது

162 [பரதருக்கு மாண்டபத்தினி என்கிற பெண்ணை திருக்கலியாணம் பண்ணினது]

163 [லச்சுமணருக்கு வூர்முளை என்கிற பெண்ணை திருக்கலியாணம் பண்ணினது]

164 சத்துருக்கருக்கு [சுதகீத்தை என்]கிற பெண்ணை திருக்கலியாணம் பண்ணினது

இராமர் பீடம் ஓவியக் குறிப்புகள்

1 சுவாமி [கண்ணன்] கையில் நாரதர் பாரிசாத புற்பங் கொடுத்தது

2 அந்த புற்பம் அம்மன் கய்யில் கொடுத்தது

3 நாரதர் சுவாமி இடத்தில் புற்பங் கொடுத்தேனென வசகி இடத்தில் சொன்னது சத்தியபாமாயோடே சொல்லச் சொன்னது[12]

4 ராசஸ்ரீ விசயரங்க சொக்கனாத நாயக்கர்......... ஹியாசி விசைய ரகுனாதச் சேதுபதி அவர்களுக்கு ரத்நபட்டாபிஷேகம்

5 மகாநிதி

6 கச்சபநிதி

7 சங்கநிதி

8 முகந்தநிதி

9 குந்தநிதி

10 [பதுமநிதி]

11 [மகாபதுமநிதி]

12 [நீலநிதி]

13 உச்சி அசுவம் [குதிரை]

14 அயிராவதம் [வெள்ளை யானை, இந்திரன் வாகனம்]

15 சிந்தாமணி [வட்டக் கண்ணாடி போல் வரையப்பட்டுள்ளது]

16 பத்ரபீடம்

17 கற்பக விருச்சம்

18 காமதேனு[13] [கீழே சிறிய பசு ஒன்றும் வரையப்பட்டுள்ளது]

19 [இந்திரன், அக்நி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் முதலிய எண்திசைக் காவலர் ஓவியங்கள் அவர் களுடைய வாகனங்களுடன் வரையப்பட்டுள்ளன].

அடிக்குறிப்புகள்

1 எய்தவிடம்.

2 பட்சிக்காக.

3 ஏட்டுச் சுவடியில் தெலுங்கு எழுத்துக்கள் உள.

4 பெண்களே பல்லக்கு வடிவில் இருந்தல்.

5 காய்கறிகளை நீண்ட அறிவாள்மனையில் நறுக்குதல், அரிசியைக் கல்வேறாக அரித்தல், அரிசியை உலையில் போடுதல், பரிமாறுதல் ஆகிய ஓவியங்கள்.

6 வீரவிளையாட்டுக்கள்.

7 அகிலி - அகலியை.

7* பாரா - காவல்.

7** எழுத்து அழிந்துள்ளது. படிக்க இயலவில்லை.

8 நான்கு சக்கர ரதத்தின்மேல் வில் உள்ளது.

9 103 to 133 காவி வண்ணக் கலவையில் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

10 சனகரின் வளர்ப்பு மகள் சீதை, சொந்த மகள் ஊர்மிளை - சனகர் தம்பி குசத்துவசன் மகள்கள் தேவிமாண்டவியும், சதகீர்த்தியும் - இந்நால்வரே மணமகள்கள்.

11 இராமலிங்க விலாசம் பாகவத ஓவியத்திலும் இதுபோன்றதொரு ஓவியம் உள்ளது. கண்ணனை மணக்க விரும்பும் பிராமணப் பெண்கள் அதற்காகப் பார்வதியை வழிபடுகின்றனர்.

12 பாகவத புராண நிகழ்ச்சி.

13 இவை அனைத்தும் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது அதிலிருந்து வெளிப் பட்டன - அபிதான சிந்தாமணி.

CHIEFTAINS OF MALADU

Dr. K. V. RAMAN

(continuation from the last issue)

Rajadhiraja II (A.D. 1163-1179)

The Malayamans continued to be subordinates of the Cholas in the reign of Rajadhiraja II also. In a record of the second year of this king figures a Malayaman Chief named Attimallan Sokkaperumal *alias* Rajagambhira Chediraya. Probably, this Attimallan is the same as the one mentioned in the epigraph of Kulothunga II as the son of Malayaman Malayan *alias* Kulothungasola-Chediraya. Attimallan appears to have been succeeded by *Periya-Udaiyan Iraiyuran Sarrukkudadan alias* Rajaraja Chedirayan mentioned in the sixth year record of this King.[1] This Chieftain seems to have been in Charge of Vanagoppadi-nadu, Senkunranadu and Maladu, and of Udaikkattu-nadu. This Chief *viz.* Rajaraja Chediraja, also had the title *Vanniyanayan*, the Chief of the Vanniyas and Sarrukkundadan, "he who does not yield". We get interesting information about a number of *Velaikkaras* and *Velaikkaris*, men and women servants of this Chieftain who took vow to sacrifice their lives for their lord in several inscriptions in the Aragandanallur and Elavanasur temples. The *Velaikkaras* were personal bodyguards of a Chieftain who pledged themselves to protect their master both in the battle field and outside it and to die along with him in case of his death. These vows and assertions would also clearly indicate that the Chieftain was living in somewhat critical times so as to necessitate the bodyguard to

---

1 See the geneology scheme given by C. R. Krishnamacharlu and A. S. Ramanatha Iyer in A.R.E. 1934-35 p. 61.

reassert their loyalty. He also entered into political compacts and alliances with the fellow Chieftains to strengthen his position. This is clearly revealed in the inscriptions of the time of Kulothunga III.

Kulothunga III (A.D. 1178-1216)

In the 20th year Rajaraja Chediraya entered into a pact of mutual help with another vassal Muvendaraiyan, probably against Vanakovaraiyan. A few years later, in A.D. 1205, the Chediraya seceded from this pact and sided another Chieftain named Alagiyanayan Rajagambira Chediraya (*alias* Malayaman Alagianayan Aharasura), Malayaman Chieftain of Kilaiyur.[1] The provisions of the pact make an interesting reading and clearly signify the political uncertainty and lack of any central controlling authority. Each pledged to help the other with requisite army and cavalry when attacked - no mutual aggression or territorial acquisition - each agreed not to have any truck with Vanakovaraiyan.

Another instance of such alliance among the Chieftains took place in the reign of Kulothunga III. The parties to this treaty were Rajanarayana-Muvendarayan-Erimarundan and Attimallan Kamban Cholendra-singa-Chedirayan.[2]

Rajaraja Chediraya who lived during the times of both Kulothunga III and Rajaraja III gave several tax-free gifts of lands to the temples at Thirukkoilur and Aragandanallur.[3] Several officers, Mudalis and Samantas also figure as donars in the inscriptions.

---

1 No. 189 A.R.E. 1934-35 p. 62.
2 A.R.E. 1934-35.
3 311, 315 and 318 of A.R.E. 1920-21.

Rajaraja III (A.D. 1216-1246)

Maladu is mentioned as part of Rajaraja-valanadu. Rajaraja Chediraya continued to wield power and influence in the locality. He entered into a political compact with the Kadavaraya Chief, the enemy of the Chola king By this compact both of them agreed to be no more enemies. A reconciliation was brought about by the marriage between the Chediraya and the daughter of Kadavaraya.[1]

Under Kadavarayas

It was during this time that Kopperunjingan rose to power, challenged the authority of the Cholas and defeated and even imprisoned king Rajaraja III. His inscriptions testify to his independent stature. One of them is found at Tirukkovalur and another dated 16th year at Veerapandi.[2] The later inscription clearly shows that one Perumal-Chediraya was the subordinate of Kopperunjingan.

Under Pandyas

The Kadavaraya's supremacy was only for a brief period. Soon the entire Tondaimandalam region came under the Pandyas of the second empire. Their inscription began to appear here in the later half of the 13th Century A.D. onwards. (For example, at Mudiyanur, there is an epigraph of 8th year of Maravarman Vira Pandya mentioning his vassal Vanakovaraiyan,[3] that of Maravarma Vikramapandya at Nerkunram and

---

1 312, 315 and 31 of A.R.E. 1921.

2 480, 481 of A.R.E. 1921.

3 270 of A.R.E. 1934-35.

Aragandanallur[1] and Maravarma Sundara Pandya at Aragandanallur.[2] But here the Chedirayas do not figure prominently any more). Probably, with the decline of the Cholas also began the decline and the downfall of the Chedirayas. It appears that they tried to support the Chola power even in the midst of the growing resistance from the rebellious Chieftains. The compact between the Chediraya and the rebellious Kadavaraya, cited earlier, clearly proves that till then they were at war, the former for the Chola power and the latter against it. But with the weak monarch like Rajaraja III on the throne, it was no longer possible to check the fissiparous movements and the Chedirayas probably were compelled to acknowledge the supremacy of the Kadava and later of the Pandyas.

We do not know how long the Chedirayas or Malayamans continued to be subordinate Chieftains in later times and what was their position during the times of the Vijayanagar Rulers over the area from A.D. 1360. Inscriptions of Kampana (dated A.D. 1361) found at Nerkunram and Tirukkoilur and Harihara (dated 1336-A.D. 1357) etc.[3] would clearly testify that the Maladu region came under the active control of the Vijayanagar empire. The role of the Chedirayas during this period is not clear but it appears that they were no longer in charge of the Tirukkoilur region. (Some other Dandanayakas and Mahapradhanis are mentioned as carrying out the orders of the Vijayanagar kings. This

---

1 129, 183, 200 and 212 of A.R.E. 1934-35.

2 197 of A.R.E. 1934-35.

3 70, 216 and 255 of A.R.E. 1934-35.

would show that the traditional chieftains of the area were superceded by the Vijayanagar Viceroys by this time).

Thus, we can say that the Malayaman or Chedirayas had a long history in this region - from the Sangam period to the 13th century and had a long record of loyal service to their Chola overlords and even had matrimonial relation with them, but were compelled to change their loyalty to other powers who became dominant in the region during the 13the century A.D.

The memory of their association with the Maladu region is preserved in the names of the villages and localities. For example, there is a place named Malaiyanur in Tagadur-nadu.[1] Nenmeli was known as Miladamahadevi-Chaturvedimangalam.[2] The Chediraya Chieftains have also done many benefactions to the temples and other religious institutions and the learned. The traditional munificence of the Malayaman was praised by Kapilar himself. In later times, to cite only a few instance :

1. Malayaman Rajendrachola Chediraya set up the image of Dakshinamurthi in Aragandanallur.[2]

2. Kulothunga Chola consecrated the idol of goddess in the temple at Aragandanallur and his son gave tax-free gift of land for the daily worship.[3]

1 320 of A.R.E. 1921.
2 161 of A.R.E. 1934-35.
3 135 of A.R.E. 1934-35.

3. Rajaraja Chedirayan's wife Kudi-Uyyavandal instituted certain festivals in the same temple.[1]

4. Vanniya-Devendra-Malayaman built a mandapa at Nerkunram.[5]

5. Rajaraja Chediraya built the Nritta-mandapa in the temple of Tiruvannainallur.[6]

6. At Tirukkoilur, several gifts to the temple and the Chitramelimata therein and the Srivaisnava devotees are recorded.[7]

There are several such gifts and tax exemptions, constructions which are the means by which the ruling kings extended them patronage and services to the people and the locality.

A more detailed research is necessary in this topic which will enable us to have a continuous and more comprehensive picture of the Chieftains of Maladu who had an unusually long period of activity in the annals of the Maladu region.

1 215 of A.R.E.

2 171 of A.R.E.

3 341 of 1921 and 243-253 of 1934-35.

4 204 of A.R.E.

MADRAS-28.

SOME ASPECTS OF THE NATYASASTRA TRADITION DURING COLA PERIOD

V. SIVASAMY, B.A. Hons (Lond.), M.A. (Cey.)
Head, Department of Sanskrit,
University of Jaffna,
SRI LANKA.

The Colas of Tamilakam are specially noted for their memorable and remarkable activities in the various spheres of life including culture. Under the aegis of the Colas of the line of Vijayalaya the Saiva Religion and Arts blossomed forth in Tamilakam during the period circa. 900 - 1200 A.D. and these had an impact on the neighbouring areas of South India and across the seas upto China. The members of the royal family vied with one another in the promotion and patronage extended to all aspects of culture. In fact, some of them were artistes par excellence. The period of the Colas constituted in a way the continuation and climax of the religious and cultural developments that took shape during the previous period of Pallava-Pandya ascendancy (Circa. 575-900 A.D.).

Dance is one of the superb forms of fine arts. In India, it continued to enjoy an honoured place in religion and society, perhaps from the days of the Indus Valley Civilization. Like Music, it also became a handmaid to religion and philosophy, particularly the Hindu Religion and Philosophy. It has been dedicated

to the glory of God. Thus, it was not merely a recreational art but a supreme means to worship God and get His Grace. One could dedicate himself to the service of God by this form of art also. Some dance texts like the Nrttaratnavali emphasize that dance is the best means to attain the Salvation (Moksa). A common code and conduct to be followed in the various aspects of dance including the various types, the main purport, the sentiments (rasas), the characters etc. were codified in course of time. The formulation of these culminated in the composition of the unique treatise the Ṅatyasastra in the beginning of the Christian era, if not still earlier. This magnum-opus is ascribed to Bharata Muni. It covered the whole range of dramaturgy which according to the prevalent notions of the day included not only drama but music (vocal and instrumental) and dance as well. All these were considered as belonging to one system of art for a long time. The area covered by the content of this text generally comprised the whole of South Asia with its varying ethnic, religious, regional and other differences. Inspite of these manifold differences, an underlying thread of unity pervaded this Natya Sastra, so that one can speak of a common Natya Sastra tradition covering the whole of the present South Asia including Sri Lanka. The formulation and prevalence of this concept didn't affect the local (or regional) genius in this art form. But on the other hand, this provided a general as well as, a special feature to the varied forms of this art found all over South Asia. The general feature gave this art form an all India dimension, while the special feature helped this to retain the local genius.

(To be continued in the next issue)

இத்துறையின் அண்மைக்கால வெளியீடுகள்...

அருண்மொழி

ஆர்க்காடும் அகழ்வைப்பகமும்

இராசராசன் வரலாற்றுக் காட்சிக் கூடம்

இராமலிங்க விலாசம் - கையேடு

தமிழக வரலாற்றுச் சின்னங்கள்

திருமலை மன்னர் கையேடு

THIRUMALAI NAICK PALACE

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை இயக்குநருக்காகத் திருமதி. மார்க்சியகாந்தி, கல்வெட்டாய்வாளரால் வெளியிடப்பெற்றது.